

Shqip - Тирана

Тирана, 7. фебруар - Један дан после Тадицеве победе на председничким изборима, у Владу Србије је из Брисела стигао текст политичког споразума о сарадњи са ЕУ. Европски званичници, радосни због победе кандидата на којег су се кладили и за којег без икаквог двоумљења кажу да је проевропски оријентисан, сада су лакше покренули и донели одлуку чланова ЕУ за слање европске мисије на Косово.

Дакле, иако је озваничена европеизација Косова, колико она може да вреди, чак и уколико је Тадић проевропски оријентисан, када Споразум о сарадњи и придруживању није спреман да потпише премијер Коштуница, док је одлука о европској мисији унезверила целокупну политичку класу Србије која се сада изјашњава да није проевропска.

Проеврпско Косово

Због историјских околности, политичка класа Косова никад није имала посебног "апетита" према Европи а ни поверење у Европу. Док се распадала Југославија, европски утицај на решавање криза био је блед и без икаквих резултата. Рефрен који је понављао председник Ругова о "трајном пријатељству са САД и НАТО-ом" и већим приближавањем Ватикану, биле су чињенице које су подржавали и противници политике ДСК. На овом свету није остао нико више ко би могао да подржи Албанце са Косова, док је начин отцепљења Словеније, а затим и Хрватске, као и све што се догађало у Босни и Херцеговини потврђивало све више оно што су САД, НАТО и Ватикан могли да учине за независност Косова.

И појављивање ОВК није имало ничег европског. Штавише, код многих војника, бораца за ослобођење, могли су да се запазе различити амерички знаци, и притом се ни по чему нису разликовали од америчких marinaца.

Послератна ситуација у Босни доказала је да није довољно да државна застава промени боју па да подсећа на Европу и на будућност у овом делу света, иако се тако

размишљало, а касније је успостављена и европска мисија.

На Косову је ситуација била још тежа, јер га је Европа двапут тешко издала. Да би код албанских грађана Косова било враћено поверење у Европу, било је потребно да се много тога уради, јер нису биле довољне само униформе европских држава које су бринуле о миру и безбедности на албанском тлу, које су ту биле у оквиру мировне мисије НАТО-а.

Војника неке европске земље посматрали су само као војника НАТО-а, организације која је ослободила Косово заједно са ОВК, док је ЕУ - која се натезала са Црном Гором и Србијом - била прича за себе.

Са повећањем утицаја моћних европских држава у ЕУ и ово тело се уверило да питање Косова треба што пре закључити, а оно што је свакодневно разглашавао Вашингтон, почео је да чини и Брисел. Изузев ЕУ, и косовски политички лидери су свом политичком речнику придодали и европску интеграцију Косова, што није било подстицајно за изборно тело.

На последњем састанку Савета министара ЕУ, Косовци су схватили да је измештање питања Косова из СБ ОУН у Брисел постало реалност. Веће европско ангажовање за питање Косова потврђено је и последњом одлуком ЕУ о слању мисије на Косово, како би заменила мисију ОУН и спровела Ахтисаријев план, али не треба заборавити ни на потребу да се на Косово поново врати изгубљено поверење у Европу.

Проевропљани, Тадић и Србија

У Србији имамо потпуно другачију ситуацију. Имамо Европу која никад није издала Србију, Тадића, којег Европа сматра проевропски оријентисаним, као и 50% српских грађана који су се јавно изјаснили против Европе.

За разлику од Косова, где би Европа могла да стекне љубав само прихватањем независности, код српских грађана цена је нешто виша. Европа треба да се успротиви

независности Косова, треба да се бори за права Срба у БиХ и да извуче уши представнику ЕУ који тамо делује да не нарушава живот Србима у Босни, не заборављајући ни права Срба у Хрватској.

После свих тих европских ангажовања, грађанима Србије треба ињектирати и антируску идеју, како би Срби и њихов премијер Војислав Коштуница почели да размишљају о почетку сарадње са званичним Бриселом. На крају, имамо и најужаснији сценарио, који веома лако могу да остваре проевропљани, Тадић и Србија.

Иако се не зна колико ће трајати непризнавање најновије државе Југоисточне Европе од Србије, сада се не зна ни колико ће трајати одуговлачење дана за проглашење независности. Многи избори у Србији су одуговлачили преговоре, чак и када је те преговоре водио главни међународни посредник за статус Косова, Марти Ахтисари а касније и европска Тројка, тако да не би било велико чудо уколико би данас, на захтев проевропљанина Тадића и зарад мира и стабилности у региону, Брисел испунио захтеве тек изабраног председника Србије да још мало одложи проглашење независности Косова.

То доказује и последња изјава шефа европске дипломатије, Хавијера Солане, који је дан после Тадићеве победе истакао да "одлука о независности Косова не треба да буде донета после дугог временског периода, али због стабилности на Балкану треба још увек сачекати".

Желели бисмо да САД не послушају ни Брисел, ни Београд, ни Тирану који у својим плановима мисле само о интегративним паролама, али не и о интеграцији.

ЕУ треба да постане више европска, а не да остане "европско копиле".